

UCHWAŁA Nr IX/123/15
Rady Miasta Piotrkowa Trybunalskiego
z dnia 27 maja 2015 roku

w sprawie skargi na Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Piotrkowie Trybunalskim

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 594, poz. 645, poz. 1318, z 2014 r. poz. 379, poz. 1072) oraz art. 229 pkt 3 i art. 239 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267, zm. 2014 r. 183, zm. 2015 r., poz. 211) **Rada Miasta Piotrkowa Trybunalskiego uchwala, co następuje:**

§ 1. Uznaje, że skarga Pani (...) na Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Piotrkowie Trybunalskim jest bezzasadna z przyczyn przedstawionych w uzasadnieniu stanowiącym załącznik do uchwały, będący jednocześnie zawiadomieniem o sposobie załatwienia sprawy.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącą Rady Miasta do przekazania skarżącej uchwały wraz z załącznikiem.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIASTA

Marian Błaszczyński

Załącznik
do Uchwały Nr IX/123/15
Rady Miasta Piotrkowa
Trybunalskiego
z dnia 27 maja 2015 roku

Uzasadnienie

Do Biura Rady Miasta Piotrkowa Trybunalskiego w dniu 7 kwietnia 2015 roku wpłynęła skarga Pani (...) na Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Piotrkowie Trybunalskim, dotycząca organizacji pieczy zastępczej.

Komisja Rewizyjna zapoznała się ze skargą na posiedzeniu w dniu 19 maja 2015 r. Komisja ustaliła, że Państwo (...) od 2008 r. na mocy postanowień Sądu Rejonowego w [REDAKTED] stanowią rodzinę zastępczą dla małoletniego rodzeństwa (...), (...), (...) i (...). Ponadto w/w wychowują trójkę biologicznych dzieci: (...), (...), (...) oraz przysposobioną (...). Pani (...) do końca grudnia 2014 r. posiadała umowę na pełnienie funkcji zawodowej rodziny zastępczej zawartą przez Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w [REDAKTED]

Rodzina na terenie powiatu [REDAKTED] współpracowała z fundacją Pana (...) „[REDAKTED]” i zajmowała dom, który był własnością fundacji. W chwili obecnej toczą się sprawy sądowe pomiędzy prezesem fundacji a Państwem (...).

Rodzice biologiczni rodzeństwa (...) oraz (...) w 2012 r. zostali pozbawieni władzy rodzicielskiej. Sąd Rejonowy w [REDAKTED] na opiekuna prawnego małoletnich dzieci wyznaczył pracownika Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w [REDAKTED] – Panią (...), ponieważ uznał, że zachodzą przesłanki aby opieka prawna nad małoletnimi nie została powierzona osobom dotychczas pełniącym funkcję zawodowej rodziny zastępczej.

Od 2012 r. w [REDAKTED] Sądzie toczy się sprawa o zmianę zarządzeń opiekuńczych wobec rodzeństwa (...) i (...). Powodem wszczęcia sprawy były zgłoszone nieprawidłowości w funkcjonowaniu rodziny zastępczej, brak współpracy z pracownikami PCPR. W ocenie Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w [REDAKTED] rodzina nie daje gwarancji należytego sprawowania funkcji rodziny zastępczej.

Do końca sierpnia 2014 r. rodzina zamieszkiwała na terenie powiatu [REDAKTED]. Natomiast od 1 września 2014 r. przebywa na terenie miasta [REDAKTED] i została objęta wsparciem finansowym oraz pomocą koordynatora i pracownika socjalnego tutejszego Ośrodka. W dniu [REDAKTED] Sąd Rejonowy w [REDAKTED] wydał postanowienie o umieszczeniu dzieci w innej zawodowej rodzinie zastępczej w [REDAKTED]. Pracownicy Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie poinformowali rodzinę zastępczą o wydanym postanowieniu oraz o tym, iż winni oni dobrowolnie doprowadzić dzieci do wskazanej w postanowieniu rodziny. Państwo (...) nie wyrazili zgody na doprowadzenie dzieci. W związku z powyższym Sąd Rejonowy w [REDAKTED] w dniu [REDAKTED] w sprawie sygn. akt [REDAKTED] wydał postanowienie o przymusowym odebraniu małoletnich, które miał wykonać kurator zawodowy Sądu Rejonowego w [REDAKTED]. Na powyższe postanowienia Państwo (...) oraz Rzecznik Praw Dziecka złożyli zażalenia, które były rozpatrywane w Sądzie Okręgowym w [REDAKTED]. Mimo wydanego postanowienia rodzina była obejmowana wsparciem Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie.

Praca z rodziną początkowo ukierunkowana była na to, by dzieci jak najszybciej podjęły naukę w nowych szkołach. Pracownik socjalny pomagał Pani (...) w zapisaniu dzieci do Specjalnego Ośrodka Szkolno-Wychowawczego. Rodzina na bieżąco była informowana o tym gdzie może uzyskać dodatkową pomoc (Poradnia Zdrowia Psychicznego dla Dzieci i Młodzieży, Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna). W okresie od września 2014 r. do stycznia 2015 r. współpraca z rodziną przebiegała poprawnie. Koordynator rodziny i pracownik socjalny systematycznie wizytowali środowisko rodzinne, Pani (...) informowała o wizytach lekarskich, przedstawiała stosowne dokumenty potwierdzające leczenie.

Na przełomie listopada i grudnia 2014 r. ze Specjalnego Ośrodka Szkolno-Wychowawczego w [REDAKTOWANE] zaczęły docierać niepokojące informacje o tym, że dzieci mogą być głodne, ponieważ chętnie jedzą chleb ze szkolnej stołówki i robią to w ukryciu przed pozostałym rodzeństwem (notatki z dnia 21 listopada i 4 grudnia).

W związku z docierającymi sygnałami kierownik Centrum Wsparcia Rodziny i Dziecka w dniu 17 grudnia 2014 r. osobiście sprawdził czy rodzina posiada produkty żywnościowe. Stwierdzono, że rodzina takowe posiada. Z inicjatywy pracowników Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w miesiącu grudniu 2014 r. rodzina otrzymała dodatkową pomoc w formie zasiłku celowego specjalnego na zakup opału.

Na podstawie kilkumiesięcznych obserwacji rodziny zaczęto dostrzegać, że Państwo (...) są osobami bardzo zaangażowanymi w toczące się sprawy i wokół tego jest skupione ich życie rodzinne. Rodzice zastępczy poświęcają dużo czasu na gromadzenie dokumentacji, udział w postępowaniach sądowych, przygotowywanie pism procesowych. Dzieci są wtajemniczane w toczące się postępowania, w szczególności w te, które dotyczą działań opiekuna prawnego.

W trakcie jednego ze spotkań Pani (...) powiedziała, że obiecała dzieciom, że będzie zakładać kolejne sprawy, by prostować kłamstwa opiekuna prawnego. W ocenie Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie działania te mogą być przez dzieci niezrozumiane ([REDAKTOWANE]) i budzić w nich strach przed osobą opiekuna prawnego. Z rozmów przeprowadzonych z dziećmi można wnioskować, że boją się Pani (...) i mogą być nią straszone (notatki z dnia 29 grudnia 2014 r., 13 lutego 2015 r.).

W związku z zaplanowanym posiedzeniem Zespołu ds. okresowej oceny sytuacji dzieci Pani (...) udzieliła informacji dotyczącej aktualnej sytuacji finansowej rodziny oraz stałych miesięcznych wydatków. Na tej podstawie stwierdzono, że sytuacja finansowa rodziny jest trudna. W oparciu o informacje uzyskane od Pani (...), informacje ze szkół, posiadaną dokumentację oraz dotychczasowe wizyty w środowisku sporządzone zostały sprawozdania dotyczące oceny sytuacji każdego z dzieci umieszczonych w pieczy zastępczej.

W dniu 5 lutego 2015 r. odbyło się w/w posiedzenie zespołu, w którym uczestniczyli m.in. opiekun prawny, przedstawiciele szkół do których uczęszczają dzieci, kierownik Regionalnego Ośrodka Adopcyjnego oraz pracownicy Centrum Wsparcia Rodziny i Dziecka. Pani (...) przyszła w towarzystwie swojego pełnomocnika Pani (...). Celem spotkania było omówienie bieżącej sytuacji dzieci. W związku z toczącą się sprawą o zmianę zarządzeń opiekuńczych odstąpiono od dokonywania oceny zasadności dalszego pobytu dzieci w rodzinie zastępczej i oceny rodziny zastępczej. O powyższym wszystkich zebranych poinformował kierownik Centrum Wsparcia Rodziny i Dziecka, nikt

z uczestników nie wniósł zastrzeżeń w tej kwestii. Informacja tej treści, wraz ze sprawozdaniami dotyczącymi sytuacji dzieci umieszczonych w rodzinie zastępczej u Państwa (...) została przesłana do Sądu Rodzinnego w [REDACTED].

W trakcie spotkania podniesione zostały kwestie dotyczące trudnej sytuacji finansowej rodziny. Wszyscy obecni pracownicy Specjalnego Ośrodka Szkolno-Wychowawczego zabrali głos w sprawie podjadania przez dzieci chleba oraz innych zachowań mogących świadczyć o tym, że dzieci mogą niedojadać. W związku z powyższym Pani (...) zadeklarowała, że wykupi dzieciom obiady w szkolnej stołówce. Ponadto szkolny psycholog odczytał notatkę świadczącą o tym, że (...) była straszona osobą opiekuna prawnego. Ze spotkania został sporządzony dokument „Protokół z posiedzenia zespołu ds. okresowej oceny sytuacji dziecka z dnia 5 lutego 2015 r.”, który miał odzwierciedlać najistotniejsze kwestie poruszone w trakcie spotkania.

Jak się później okazało Pani (...) wraz z Panią (...) potajemnie i bez zgody uczestników nagrywały przebieg posiedzenia zespołu. Po Zespole zarówno rodzina zastępcza, jak i jej pełnomocnik zaczęli kontrolować działania pracowników Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie poprzez: żądanie kserokopii wszystkich dokumentów, sporządzania protokołów z każdej wizyty w Ośrodku. Pani (...) skupiła się na zarzucaniu pracownikom niekompetencji, co zaczęło niekorzystnie wpływać na przebieg współpracy. W międzyczasie Sąd Okręgowy w [REDACTED] rozpatrzył zażalenie rodziny zastępczej i Rzecznika Praw Dziecka wydając w dniu [REDACTED] postanowienie o zmianie zaskarżonego postanowienia poprzez jego uchylenie.

W związku z podnoszonymi w trakcie Zespołu w dniu 05.02.2015r. kwestiami dotyczącymi trudnej sytuacji finansowej rodziny oraz podjadaniem przez dzieci chleba ze szkolnej stołówki, pracownicy Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie kilkakrotnie proponowali Państwu (...) opłacenie obiadów dla całej ósemki dzieci. Za każdym razem w/w odmawiała tej formy pomocy (notatka służbowa z dnia 27 lutego i 3 marca 2015). Ostatecznie rodzina zastępcza sama opłaciła obiady dla 3 dzieci uczęszczających do Specjalnego Ośrodka Szkolno Wychowawczego.

W dniu 17.03.2015r. Panie: (...) i (...) złożyły wnioski o niezwłoczne sporządzenie nowego protokołu z posiedzenia Zespołu ds. okresowej oceny sytuacji dziecka w rodzinie zastępczej, gdyż w ich ocenie dokument sporządzony przez Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie nie odzwierciedla faktycznego przebiegu spotkania. Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w piśmie z dnia 18.03.2015r. skierowanym do Pani (...), zajął stanowisko w tej sprawie.

Po zespole stosunek Pani (...) do pracowników Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie uległ zmianie. W trakcie jednej z wizyt w dniu 19.03.2015 r. w/w oświadczyła, że do dnia 5 lutego widziała zasadność wizyt pracowników natomiast w tym dniu zademonstrowała swoją znacząco odmienną postawę. W trakcie tego spotkania po raz pierwszy Pani (...) zaczęła domagać się sporządzania w jej obecności protokołów z każdej wizyty pracowników w jej domu. W związku z odmową pracowników wezwała policję by funkcjonariusze sporządzili protokół na okoliczność odmowy sporządzenia protokołu przez pracowników Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie (notatka z dnia 19 marca). Funkcjonariusze nie znaleźli podstaw by takowy sporządzić. W trakcie kolejnej wizyty w dniu 31.03.2015 r. nie udało się uzyskać żadnych informacji dotyczących sytuacji dzieci, gdyż Pani (...) skupiona była wyłącznie na zarzucaniu pracownikom niekompetencji,

kwestionowaniu przygotowywanych dokumentów (opinii koordynatora, sprawozdań przesłanych do Sądu). Po raz kolejny podnosiła kwestie przygotowywania notatek służbowych w jej obecności.

Jak podkreśla Dyrektor Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie, w świetle ostatnich wizyt w środowisku, stwierdzono, że współpraca z rodziną jest utrudniona. Odnosi się wrażenie, że to nie Miejski Ośrodek Pomocy Rodzinie jako Organizator sprawuje nadzór nad rodziną lecz rodzina nad działaniami Ośrodka (poprzez stały wgląd w dokumentację, kwestionowanie treści w nich zawartych, próbę narzucania sposobu prowadzenia dokumentacji).

Ponadto w ocenie koordynatora i pracownika socjalnego funkcjonowanie rodziny zastępczej budzi zastrzeżenia w kwestiach: zabezpieczania potrzeb bytowych dzieci na odpowiednim poziomie, stopnia zaangażowania w opiekę i wychowanie małoletnich z uwagi na aktywny udział w wielu postępowaniach sądowych oraz przebiegu współpracy z Miejskim Ośrodkiem Pomocy Rodzinie w [REDAKTOWANE].

W świetle tak ustalonego stanu faktycznego, Komisja Rewizyjna zajęła stanowisko, że skarga Pani (...) na Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w [REDAKTOWANE] jest bezzasadna (wynik głosowania: 4 głosy za, bez głosów przeciwnych, przy 4 głosach wstrzymujących).

Rada Miasta Piotrkowa Trybunalskiego w oparciu o stanowisko Komisji Rewizyjnej, działając w trybie art. 229 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 08 stycznia 2002 r. w sprawie organizacji przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków (Dz. U. Nr 5, poz. 46) określającego zasady rozpatrywania skarg - postanowiła uznać wniesioną skargę za bezzasadną.

Poucza się skarżącą o treści art. 239 § 1 Kpa: „W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadomienia skarżącego”.

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIASTA

Marian Błaszczński